

RADNA FABIAS

IK ZOEK JE IN DE STAD

ik zoek eerst je lijf in de stad
dat vind ik natuurlijk niet, maar ik heb alle tijd dus
ik schroef geduldig lichaamsdelen van passanten
en bouw daarmee koest je lichaam op
het gaat me best goed af
ik moet het alleen nog inkleuren

ik zoek je kleur in de oude klinkers van een dode, volle straat
ik zoek je in de geslepen rails waar de trein overheen glijdt
ik zoek je in kraai houtskool asfalt en alle dingen zwart
tussen 7 en 8 uur 's ochtends vind ik je op de huid
van de electriciteitsdraden boven de hele stad
ik ga op mijn tenen staan, maar ik kan er niet bij

je bent in het haar van de huilende vrouw in de kerk, de
baarden van vrome mannen, de schoenzool van het meisje
in het gras, de kozijnen van het oude gebouw waar een bruid
voor een fotograaf poseert
ik vind je in boomschors boomstam rotsen en het zand
op drie verschillende plekken in mijn geboorteland
maar ik mag van de douane je kleur niet meenemen

ik vind je in het onderstel van de pier bij de zee
natuurlijk vind ik je aan zee
je zit eerst in de vleugel van een hongerige meeuw
dan vind ik je
boven de zee
in de nacht die valt
om op jou te lijken